

UCHWAŁA Z DNIA 24 MAJA 2012 R.

SNO 27/12

Przewodniczący: sędzia SN Henryk Gradzik (sprawozdawca).

Sędziowie SN: Waldemar Płóciennik, Hubert Wrzeszcz.

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny bez udziału stron po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 24 maja 2012 r., zażalenia sędziego Sądu Okręgowego w stanie spoczynku na uchwałę Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego z dnia 6 lutego 2012 r., sygn. akt ASDo (...)

uchwalił: utrzymać w mocy zaskarżoną uchwałę.

UZASADNIENIE

Zaskarżoną uchwałą, na wniosek Prokuratora Rejonowego, Sąd Dyscyplinarny pierwszej instancji na podstawie art. 80 § 1 ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, zezwolił na zatrzymanie i doprowadzenie sędziego Sądu Okręgowego do Prokuratury Rejonowej. W zażaleniu na uchwałę sędzia zarzucił, że podjęto ją pod jego nieobecność, spowodowaną złym stanem zdrowia (skierowanie na leczenie szpitalne). Wniósł w związku z tym o uchylenie uchwały wydanej bez wysłuchania jego wyjaśnień.

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny uznał zażalenie za niezasadne.

Skarżący nie wskazał, który przepis postępowania miał zostać naruszony przez to, że zaskarżoną uchwałą podjęto w jego nieobecności. Sąd pierwszej instancji wykazał natomiast w uzasadnieniu, że brak udziału sędziego w posiedzeniu nie stanowił przeszkody w podjęciu rozstrzygnięcia. Powołał przepis art. 80 § 2e u.s.p., zgodnie z którym przed wydaniem uchwały sąd dyscyplinarny wysłuchuje rzecznika dyscyplinarnego, a także sędziego, przedstawiciela organu lub osobę, którzy wnieśli o zezwolenie, jeżeli się stawiają, przy czym ich niestawiennictwo nie wstrzymuje rozpoznania wniosku.

Uprawnienie do udziału wymienionych podmiotów w posiedzeniu istnieje zatem wtedy tylko, gdy się stawia. Brzmienie przytoczonego przepisu wskazuje na to, że przy rozpoznawaniu wniosku o zezwolenie na zatrzymanie sędziego nie ma zastosowania norma art. 117 § 2 k.p.k., zakazująca przeprowadzenia czynności procesowej w razie niewstawiennictwa osoby uprawnionej z przyczyn usprawiedliwionych. Przepis zawarty w ustawie – Prawo o ustroju sądów powszechnych reguluje bowiem tę kwestię w sposób odrębny i tym samym wyłącza odpowiednie stosowanie w tym zakresie Kodeksu postępowania karnego (por. uchwała składu siedmiu sędziów SN 27 maja 2009, I KZP 5/09, OSNKW 2009, nr 7, poz. 51). Wydanie zaskarżonej uchwały nie naruszyło więc zasad procedowania w przedmiocie wniosku o zezwolenie na zatrzymanie sędziego.

Już tylko na marginesie, niezależnie od wskazanych wyżej uregulowań, należy zauważyć, że Sąd Dyscyplinarny pierwszej instancji czterokrotnie wyznaczał termin posiedzenia, by umożliwić sędziemu stawiennictwo i ewentualnie udział w czynności (23 września, 17 października, 12 grudnia 2011 r. i 6 lutego 2012 r.). Na żaden z tych terminów sędzia nie stawił się, ani nie nadesłał wyjaśnień na piśmie, w których odniósłby się do wniosku Prokuratora złożonego w sytuacji, gdy prawomocną uchwałą Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny zezwolił na pociągnięcie go do odpowiedzialności karnej w związku z zarzutami popełnienia trzech czynów zabronionych.

Zaskarżona uchwała, jako merytorycznie zasadna i podjęta bez obrazy przepisów postępowania, podlegała utrzymaniu w mocy.